

РЕШЕНИЕ

№ 2877

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2254** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба от Л. М. Т. от [населено място], ул.“ 79-та“ № 1Б и посочен тел. [ЕГН] и имейл адрес [електронна поща](#) срещу Решение рег.№ 4332р-35167/22.05.2023г. на Началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

Жалбоподателят излага аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение, като противоречащо на закона и на влязло в сила съдебно решение. Акцентира, че е поискал от органите на Об РУ -СДВР собственият му автомобил да бъде обявен за издирване. Посочва, че на въпросното МПС е наложен запор от ЧСИ Г. Т. с район на действие [населено място] по изпълнително дело № 20168820400804 от 26.09.2019 г. Твърди, че изпълнителното производство е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Излага, че е сезирал отдел „Пътна полиция“ с искане за deregистрация на процесния автомобил – тъй като същият е в неизвестност от 7-8 години, а същевременно получава съобщения за дължими местни данъци. Възражава срещу последвалия отказ на административния орган, мотивиран с факта, че автомобилът не е обявен за издирване. Сочил, че издирването му е задължение на полицейските органи, като жалбоподателят изрично е декларирал, че няма никакви претенции спрямо превозното средство. Посочва, че отказът за deregистрация на практика поражда само данъчни задължения за собственика. Твърди, че оспореното решение противоречи на влязло в сила съдебно решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ – III-то отделение -75 състав.

В съдебно заседание се явява лично и поддържа жалбата си. Моли съда да отмени оспореното решение и да задължи Началника на отдел „Пътна полиция“ –СДВР да заличи несъществуващия автомобил. Не претендира разноски.

Ответникът - началникът на отдел "Пътна полиция" (ОПП) - СДВР, не изразява становище по жалбата. В съдебно заседание не се явява и не се представлява. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със запорно съобщение изх. № 11980/26.09.2019 г. по изпълнително дело № 20168820400804 на ЧСИ Г. Т., рег. № 882 на КЧСИ (л. 17), "Пътна полиция" – СДВР е уведомена, че по отношение на автомобил с рег. [рег.номер на МПС], по посоченото в писмото изпълнително дело с длъжник Л. М. Т., е наложен запор, с предупреждението, че от момента на налагане на запора, съгласно чл. 451, ал. 1 ГПК длъжникът се лишава от право да се разпорежда с вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменява, уврежда, продава или унищожава вещта. Съобщението е получено и запорът е наложен на 11.10.2019 г.

На 13.06.2022 г. Л. М. Т., в качеството на собственик на въпросното МПС, е подал до началника на ОПП - СДВР заявление вх. № 433200-60333 с искане да бъде прекратена регистрацията на обявения за издирване лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС], за който твърди, че неоснователно е задължен да заплаща данък по чл. 52 ЗМДТ. Според заявителя образуваното срещу него изпълнително дело за присъдените в полза на съдебната власт разноски по НОХД № 333/2013 г. е прекратено по силата на закона в хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК – вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години.

Към заявлението си Л. Т. е представил депозираната пред 6-то РПУ - С. молба за издирване на МПС и Постановление на РП-С. от 14.04.2022 г., с което е отказано да бъде образувано наказателно производство.

С писмо изх. № 433200-70830/11.07.2022 г. на началника на ОПП - СДВР жалбоподателят е уведомен, че по отношение на регистрирания на негово име л. а. „С. Ц 5“ с рег. № 9295 НХ, са наложени обезпечителни мерки, поради което за снемането му от отчет е приложима разпоредбата на чл. 18б, ал. 4 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, съгласно която прекратяване на регистрацията на ПС върху което са наложени обезпечителни мерки, се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението или от друг компетентен орган.

Относно установяването на местонахождението на процесното МПС жалбоподателят е уведомен, че следва да се обърне към РУ на МВР по местоживеене, като е цитирана и нормата на чл. 19 от Наредбата с поставен акцент на ал. 2 от нея, предвиждаща, че ако табелите с регистрационен номер са откраднати или изгубени и отговарят на българските стандарти БДС 15980 и БДС ISO 7591 или Регламент (ЕО) № 2411/98 на Съвета от 3 ноември 1998 г., прекратяване на регистрацията се извършва след обявяването им за издирване в съответните звена на МВР.

Във връзка с получения отговор в писмо изх. № 433200-70830/11.07.2022 г., на 15.07.2022 г. жалбоподателят е депозирал пред началника на ОПП - СДВР ново заявление с вх. № 433200-72822с което настоявал да бъде прекратена регистрацията на въпросното МПС, т.к. търпи загуби от определянето на наследващи се публични общински задължения.

По този повод до ВПД началника на 01 Сектор към Отдел „Координация и информационно-аналитична дейност“ (ОКИАД) – СДВР е изпратена молба рег. № 4332р-41749/25.07.2022 г. (л. 9) с искане за становище по възникналия с Л. Т. казус. Поставен е въпрос има ли наличие на правно основание за предприемане на действия по служебно прекратяване на регистрацията на лекия автомобил при наличието на наложени по отношение на него обезпечителни мерки.

В отговор рег. № 513р-75776/10.08.2022 г. (л. 18) началникът на ОКИАД – СДВР е изразил становище, че заявителят не е представил доказателства, че са отменени наложените запори върху лекия автомобил. Посочено е, че макар същият да счита, че изпълнителното производство е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК и Тълкувателно решение № 2/2015 г., то въз основа на неговите твърдения не може да се приеме, че са изпълнени законовите изисквания за прекратяване на регистрацията на МПС. Позовавайки се на нормата на чл. 433, ал. 3 ГПК е обобщено, че прекратяването на регистрацията на МПС, марка „С. Ц 5“, с рег. [рег.номер на МПС] , може да се осъществи след като заявителят докаже, че са вдигнати наложените запори, независимо от факта, че изпълнителните производства са прекратени по силата на закона.

Въз основа на това становище е издадено писмо рег. № 433200-91919/13.09.2022 г., в което, възпроизвеждайки мотивите на началника на ОКИАД – СДВР, органът е постановил отказ по заявеното от Л. М. Т. искане за прекратяване на регистрацията на МПС.

Цитираното писмо е отменено с влязло в сила Решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ, Трето отделение 75 състав и преписката е изпратена на Началник отдел „Пътна полиция“ за предприемане на действия по компетентност и произнасяне по заявлението на Л. М. Т. за прекратяване на регистрацията на процесното МПС, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

В мотивите на съдебното решение е посочено, че би било в противоречие с посочените принципни положения, към собственика на обективно липсващо (без значение дали е изгубено, унищожено, откраднато и т.н.) превозно средство, за което законът изрично предвижда то да бъде снето от отчет (след отразяване на информацията от обявяването му за издирване), да се поставят допълнителни изисквания, които са относими към други хипотези за дерегистрация на МПС съгласно Наредба № I-45/2000г. Съдът е подчертал, че следва да се прецени доколко отказът на органа, при липсата на спор, че автомобилът е в неизвестност (а същевременно генерира за собственика си данъчни задължения) отговаря на изискването да е общественополезен, да не е обременителен за адресата си в повече от най-необходимото (арг. чл. 6, ал. 5 АПК) и доколко осмисля като цяло наложената по отношение на автомобила обезпечителна мярка. Изрично е посочено, че при новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в решението и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт, като провери основателността на заявлението за дерегистрация и с оглед

наличието на хипотезата на чл. 18, ал. 3 от Наредба № I-45/2000 г

По делото са приети като доказателства документите, съдържащи се в изпратената административна преписка.

При така установените фактически обстоятелства, след проверка законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и съгласно правомощията си по чл. 168 АПК, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от лице, за което е налице правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, който е такъв предвид разпоредените с него правни последици – отрицателно волеизявление на компетентния орган по искане на собственик на МПС за прекратяване на неговата регистрация.

Съдът намира, че освен процесуално допустима, подадената от Л. М. Т. е и основателна.

Редът за регистриране и прекратяване на регистрацията на моторните превозни средства е регламентиран в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредба № I-45/2000 г. Наредбата), издадена на основание чл. 140, ал. 2 ЗДвП. По аргумент от чл. 2 от Наредба № I-45/2000 г. компетентни органи да извършват регистрацията на превозните средства, респ. прекратяването на такава, са звената "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР (ОДМВР) по постоянния адрес на собственика. Посоченото определя, че органът, който е компетентен да се произнесе по искането за прекратяване на регистрацията, е началникът на отдел "Пътна полиция" – СДВР, който е и издател на оспореното решение, поради настоящият съдебен състав намира, че административният акт е издаден от компетентен орган.

Същият е в писмена форма и формално съдържа мотиви, посочени са фактически и правни основания за неговото издаване.

При издаване на оспорения административен акт не са съобразени в пълнота указанията дадени със съдебно решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ, Трето отделение 75 състав, влязло в сила на 25.01.2023г.

Съгласно разпоредбата на чл.177 ал.2 от АПК актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение на съда, са нищожни.

Административният орган се е задоволил, единствено да посочи, че процесният автомобил не е обявен за издирване в Автоматизираната информационна система „Издирвателна дейност“ – Национална Ш. информационна система, поради което е приел, че не са налице законовите предпоставки на чл.18а ал.3 от Наредба № I-45/2000 г. за прекратяване на регистрацията му.

Изобщо не са анализирани и изпълнени останалите указания в цитираното влязло в сила съдебно решение.

Отново, изцяло е пренебрегнато обстоятелството, че процесното МПС е в неизвестност, по който въпрос липсва спор. Автомобилът е в неизвестност и не е установено местонахождението му повече от няколко години, но въпреки това не е обявен за издирване. Фактът, че е налице заповест по отношение на процесната движима

собственост на жалбоподателя не е пречка за обявяване на автомобила за издирване от компетентните полицейски органи, след като не е ясно местонахождението му нито от собственика на автомобила, нито от който и да било друг административен или разследващ орган. Не е известно и местонахождението на регистрационните табели на автомобила, както и дали изобщо те съществуват към настоящия момент.

Към момента на издаване на административният акт автомобилът не е издирен, а едновременно с това не е обявен и за издирване.

Тези факти и обстоятелства, нито са анализирани от Началника на „Пътна полиция“ – СДВР, нито са изяснени, въпреки съдебните указания.

Отново не е преценено от органът – издател на оспореното решение дали с избраната от него възможност се постига целта, за която законът го е оправомощил да издаде акта (чл. 4, ал. 2 АПК). Второ – ако целта се постига, дали не е било възможно по-малко обременително решение (чл. 6, ал. 2 и 3 АПК). Трето – ако не е имало и такова решение, имало ли е решение, осъществимо с по-малко обществени разходи (средства, усилия и време), и същевременно то да е най-благоприятно за обществото (чл. 6, ал. 4 АПК). Не на последно място нормата на чл. 6, ал. 5 АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

Административният орган следва да се съобрази с оглед установените факти в хода на административното производство, че би било в противоречие с посочените принципни положения, към собственика на обективно липсващо (без значение дали е изгубено, унищожено, откраднато и т.н.) превозно средство, за което законът изрично предвижда то да бъде снето от отчет (след отразяване на информацията от обявяването му за издирване), да се поставят допълнителни изисквания, които са относими към други хипотези за дерегистрация на МПС съгласно Наредба № I-45/200 г.

Предвид всичко изложено, Решение рег. № 4332р-35167/22.05.2023г. на Началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР следва да бъде прогласено за нищожно на основание чл.177 ал.2 от АПК, като противоречащо на влязло в сила съдебно решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ, Трето отделение 75 състав и преписката бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне и преценка на заявлението на Л. М. Т..

При новото разглеждане административният орган следва да съобрази с всички съдебни указания на влязлото в сила съдебно решение, както и с мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания от жалбоподателя административен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 177, ал. 2 АПК Административен съд София-град, III отделение, 61-ти състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение рег. № 4332р-35167/22.05.2023г. на Началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

ИЗПРАЩА преписката на началника на отдел "Пътна полиция" - СДВР за предприемане на действия по компетентност и произнасяне по заявлението на Л. М. Т. за прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство, марка С., модел

С5, рег. [рег.номер на МПС] , съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: